

(ἡ γὰρ τύχη τῶν κατὰ συμβεβηκὸς αἰτίων, καθάπερ καὶ πρότερον εἴπομεν), ἀλλ’ ὅταν τοῦτο αἰεὶ ἡ ὥστις ἐπὶ τὸ πολὺ γένηται, οὐ συμβεβηκὸς οὐδὲ ἀπὸ τύχης· ἐν δὲ τοῖς φυσι- 25 κοῖς ἀεὶ οὕτως, ἀν μή τι ἐμποδίσῃ. 26

ἄτοπον δὲ τὸ μὴ οἵε- 26

σθαι ἔνεκά του γίγνεσθαι, ἐὰν μὴ ἕδωσι τὸ κινοῦν βουλευτάμενον. καίτοι καὶ ἡ τέχνη οὐ βουλεύεται· καὶ εἰ ἐνῆν ἐν τῷ ξύλῳ ἡ ναυπηγική, ὅμοίως ἀν τῇ φύσει ἐποίει· ὥστ’ εἰ ἐν τῇ τέχνῃ ἔνεστι τὸ ἔνεκά του, καὶ ἐν τῇ φύσει. μάλιστα 30 δὲ δῆλον, ὅταν τις λατρεύῃ αὐτὸς ἑαυτόν· τούτῳ γὰρ ἔοικεν ἡ φύσις. ὅτι μὲν οὖν αἰτία ἡ φύσις, καὶ οὕτως ὡς ἔνεκά του, φανερόν.

9 Τὸ δὲ ἐξ ἀνάγκης πότερον ἐξ ὑποθέσεως ὑπάρχει ἡ καὶ ἀπλῶς; οὐν μὲν γὰρ οἰονται τὸ ἐξ ἀνάγκης εἶναι 35 ἐν τῇ γενέσει ὥσπερ ἀν εἴ τις τὸν τοῦχον ἐξ ἀνάγκης γε- 200^a γενῆσθαι νομίζοι, ὅτι τὰ μὲν βαρέα κάτω πέφυκε φέρεσθαι τὰ δὲ κοῦφα ἐπιπολῆς, διὸ οἱ λίθοι μὲν κάτω καὶ τὰ θεμέλια, ἡ δὲ γῆ ἄνω διὰ κουφότητα, ἐπιπολῆς δὲ μάλιστα τὰ ξύλα· κουφότατα γάρ. ἀλλ’ ὅμως οὐκ ἄνευ μὲν τούτων 5 γέγονεν, οὐ μέντοι διὰ ταῦτα πλὴν ὡς δι’ ὕλην, ἀλλ’ ἔνεκα τοῦ κρύπτειν ἄττα καὶ σώζειν. ὅμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσιν, ἐν ὅσοις τὸ ἔνεκά του ἔστιν, οὐκ ἄνευ μὲν τῶν ἀναγκαίων ἔχόντων τὴν φύσιν, οὐ μέντοι γε διὰ ταῦτα ἀλλ’ ἡ ὥστις ὕλην, ἀλλ’ ἔνεκά του, οἷον διὰ τί ὁ πρίων τοιοσδέ; ὅπως τοδὶ 10 καὶ ἔνεκα τουδέ. τοῦτο μέντοι τὸ οὐ ἔνεκα ἀδύνατον γενέσθαι, ἀν μὴ σιδηροῦς ἢ· ἀνάγκη ἄρα σιδηροῦν εἶναι, εἰ πρίων ἔσται καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ. ἐξ ὑποθέσεως δὴ τὸ ἀναγκαῖον, ἀλλ’ οὐχ ὡς τέλος· ἐν γὰρ τῇ ὕλῃ τὸ ἀναγκαῖον, τὸ δὲ οὐ ἔνεκα ἐν